

pengeinstitutternes anvendelse af indlånsrenten i konkurrencen om at tiltrække indlån, således at indlånsrenten bliver lavere end under en mere aktiv rentekonkurrence.

Dette kan også være tilfældet, hvis der er en udtrykelig eller stiltiende forståelse mellem pengeinstitutterne om at begrænse rentekonkurrencen på indlåns siden. Bemyndigelsen vil også kunne benyttes til at gribe ind, når der sker diskrimination mellem forskellige kategorier af indlånskunder.

Til § 14 c.

Det er et afgørende led i pengepolitikken at påvirke den generelle udvikling i pengeinstitutternes rentesatser gennem den førte rente- og likviditetspolitik. Da indgreb i pengeinstitutternes renter og gebyrer ud fra pris- og indkomstpolitiske hensyn i henhold til nærværende lovgivning kan få virkninger på den generelle udvikling i rentesatserne, vil indgrebene kunne få betydning for pengepolitikken. I langt de fleste tilfælde vil indgrebene imidlertid være af ringe pengepolitisk betydning eller i overensstemmelse med den aktuelle pengepolitik. I tilfælde, hvor tilsynet skønner, at indgrebet vil kunne få pengepolitisk betydning, er det foreslået pålagt tilsynet at forhandle med Danmarks Nationalbank, forinden indgreb besluttes. Fører forhandlingerne til det resultat, at det må skønnes, at der skal ske en afvejning af prispoliti-

ske og pengepolitiske hensyn, er det fundet rigtigt i § 14 c at henlægge afgørelsen til handelsministeren, således at der bliver åbnet mulighed for, at regeringen kan tage stilling til de pengepolitiske problemer.

Det må forudsættes, at hovedparten af sagerne afgøres af tilsynet, således at langt de færreste sager forelægges handelsministeren.

Til § 1. nr. 4.

Pris- og avanceloven indeholder ikke særskilt bestemmelse om forældelse af strafansvaret for overtrædelse af loven, hvorfor reglerne i borgerlig straffelovs §§ 92-94, hvorefter forældelse indtræder 2 år efter den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt, hidtil har været gældende.

Baggrunden for at foreslå indsat en bestemmelse om 5-årig forældelse er, at overtrædelse af loven er undergivet særlige opdagelsesvanskeligheder. Hensynet til lovens håndhævelse og den almindelige retsbevidsthed tilsiger, at det søges undgået, at strafansvaret for sådanne »skjulte« lovovertrædelser i visse tilfælde er forældet allerede på det tidspunkt, da de kommer for dagen.

Monopoltilsynets redegørelse for Margarineselskabets rabatter m. v. i årene 1972-1974 viser, at fortsat anvendelse af de almindelige forældelsesregler er betænkelig. Forældelsesproblematikken for så vidt angår monopolloven kan ganske overføres på pris- og avanceloven.